

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ Ἀθηνῶν: Ἐτησία, δρ. 15. **Εἴχια**, 8.—**Ἐπερχομένων**: Ἐτησία, δρ. 20.—**Ἐξαμ. 10.**—**Ἐξωτερικού**: φρ. γχ. 22. **Ἐξα.**
ΤΙΜΗ ΑΓΓΕΙΩΝ. Ὁ στιχός ἀπεκ. λ 30, δἰς 40, τοῖς 30, πεντάκις 60, ὅκτεκάις 90, ὄσκακις δρ. 1,10. **ΔΙΑΤΡΙΒΩΝ** ὁ στιχ. λ 30.

Γραφεία της ΝΕΑΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ἐγγύς τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, ἐν δόῳ Μουσῶν. ὁρ. 3 (οἰκία Ἀμερικανοῦ Κάππαρη).

9 Μαρτίου. Τῶν ἐν Σεβαστεῖᾳ 40 μαρτύρων

Mars 21, St Benoit

ΜΕΤΑΡΟΔΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

5 *Maptolou*

Βερβέτων 756, 61
Θερμοκρασίας Κελσίου Μην. 19,3. Ελάχ. 6,6
Ανελας ΒΔ. Εντατικής άνευσης 1,0 Κάλυψης διά νεφών, 0,0

Τηλεγραφήματα

Πρακτορελον Μανα

ΒΕΡΟΑΙΝΟΝ 18 μαρτίου Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἔνελεν πιστοποίησε τὴν διάταξιν τοῦ θείου πατέρος τοῦ Αλεξανδροῦ τοῦ οὐρανού.

ΒΙΕΝΗ αὐθικέρον. Διεψύνεται ἐπιτίμως ὅπο τῇ αὐτοῖς παραγόντι
βερνίσσως ἡ φύη περὶ προσεργίσεως τῆς Βοσιλίας καὶ Ἑρμοῦ.

AKAHAMA

Εἰδήσεις

Χθὲς ἐγειροτονήθη ἐν τῷ ἀνακτορικῷ ναῷ εἰς ἀρχιεπίσκοπον Ἀργολίδος ὁ ἐκ τῆς Μονῆς τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου κύριος Νίκαιονδρος Αελιούνιας, ἐξ Ἀκράτας τῆς ἐπαρχίας Αἰγαίων λειαῖς καταγγένεντος, λειτουργητάντων τοῦ Σ. Μητροπολίτου κυρίου Προκοπίου καὶ τῶν Σ. Δραγείων Ηλάκης καὶ Ἀνδροῦ. Ἡ τελετὴ ἐγένετο μεθ' ὅλης τῆς σεμνότητος καὶ μεγχορηφετεῖς, πυρσοταθεῖσται ἀπάστης τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας μετὰ τοῦ ἐπιτελείου Αὐτῆς. Προέρι: παρερθέθησαν πλειστοὶ ἀξιότιμοι συμπολῖται καὶ φίλοι αὐτοῦ, ἐν οἷς καὶ οἱ βιωτεῖται Ἀγολίδος. Μετὰ τὴν λειτουργίαν διένευσε τὸ ἀντιδώρων τῇ Α. Μ. τῇ βασιλίσσῃ ἡτις μετά συγχρητικῶν ἡταπέσθι τὴν χειρὸν αὐτοῦ, ὡς καὶ οἱ βασιλικοῦπειδεῖς καὶ πάντες οἱ περιεστῶτες ἔλαβον μετά τοῦ ἀντιδώρου τὰς εὐλογίας τοῦ νέου ἀρχιεπιστόλου, δοτὶς προσύπεμφθη ὑπὸ τῶν φίλων του μέρους οἵνις του, ἐνθα ἐδέξατο τὰ συγχρητικά αὐτῶν. Ο. ζ.

Νίκανδρος μετά ένοδειστη διαιμονήν ἐν τῇ εἰρημένῃ Μονῇ, ἐξ ἑνόρου ζήλου πρὸς τὰ γράμματα φλεγόμενος, ἀνεγύρωστον ἐκεῖ-
το ὅτος 1838 καὶ ήλθεν εἰς Ἀθήνας, Ἐνθάδις δυτάναις;
ῆρχετο τὸν σπουδῶν του τακτικώτατα καὶ ἐπιμελέστατα. Δικ-
αιούσας δὲ τὰ ἔγκλιτα μαθήματα ἐν τῇ Ριζαρέττῃ Ἐκπληκτικῇ
Σχολῇ ὡς καὶ τὰ ἐν τῷ Πλανεπιστημῷ φιλοτορικά καὶ θεολογικά
εἰς τὰς οἰκείας σχολάς, τὸ ἔτος 1873 μετὰ τοῦ ἄγιου Σύρου συ-
νεκτισταῖς, ἐτυγχάνει τὸν Βαθύμον προφύτον (θιδάκτυρον) τῆς θεολο-
γίας. Κατὰ δὲ τὸν χρόνον τῶν σπουδῶν του, διατρέπεται τὴν φω-
νικήν, ὑπέρτεις ἢ εἰρωτάνειον, ἐν ἀλλοι τοις καὶ, ἥπα τῇ ἐγκα-
νάτει τοῦ μητροπολιτικοῦ νοοῦ, ἐν αὐτῷ ἐπὶ 8 ἑτ., δύον προσέ-
λαβεν ἀντώνιος τοιούτον ἡ Α. Μ. τὸ 1870 ἐτὶ τῷ νυχὶ τῶν Ἀνακτό-
ρου, ἐν ᾧ διετέλει μέχρι τῆς εἰς ἀρχιεπίσκοπον ἐγκρίσεώς του. Ὁ
χ. Νίκανδρος κατὰ τοῦ εἰκοστεττετέταρτης χρονικὸν διάταγμα τῆς ἐν
Ἀθήναις δικαιμονῆς του διῆγε βίον σύφρωνα, συνετόντας ἵεροποτή-
τη, ἀσύνοροντα τὸ ἀνθεματικόν μονοῦ διό τι Α. Μ. μίσεστηθείστη.

ετών το 1878 με τό πιο σπουδηρού του Σωτήρος, το δέ το 1880 ή φωτική Αύλη με τό της "Αγίας" Αννης. Διαμονήσεις δέ έλανγον διάσκαλος τό πρότον, εἰς τό γ' τόν ένταθη, τριάνταρχειών και είτα καλυψυγής τῶν ιερῶν μαθημάτων τού τού γ' μηνού την προκευτικότατα και ἐπιμελέστατα εδίδασκε τον θαυματέντα αὐτὸν μαθημάτα μέγιστη τέλους παρελθόντος μηνός, ἐπομένους και διὰ την παρείαν του ὁ κ. Νικανδρος, και διὰ τὴν χρηστότητα και την ειρηνείαν την οπορτεβούσην αὐτού γραφακτήρα, τιμάται και ἀγγεπτάται παρὰ τῆς Θηραϊκῆς κοινωνίας. "Οθεν δια την επαξινην έκλιθη εις το ουρανον την αρχιερευσινης λεξιωμα και δισπιστεύθη αυτον παρά της Τελλαλοις η που μαρτικη ποιμαντορια της Αργολιδος Συγχαρισμεν δε και ζημιευτενην τοις τη Ναυπλιεσι και Αργειοις, τυχοῦσι τοιούτου αξιου ποιηνεσσογου.

Αὔριον, 9 Μαρτίου, ἔργεται ἡ ἀνοίξις, καὶ ἤδη, κατὰ τὸ παραπάνω συνθέτον ἐθιμον, σπείρουν βιστίλικόν τὸν εὐωδεῖστατον. Καὶ τοῦτος ὁ πρωτότοτος ἀρματιζῶν τὸν πέριξ χώρων. Εἰς τὸν δέκατον Ιουνερίου αὔριον. Ως καρό μὲ τὰ καλλιν τῆς καρδιᾶς, καὶ τινάσσεις μαρκῶν τὰ βαρεῖα ἐσταλμένα τῆς καρδιᾶς, τοιχοίς εἰς ἄροιμα νά λουσθή. Οὐ πλοιο μεταβαίνει τοῦτον τὸν πατέρα. Πειραιῶν τὸν πατέρα τοῦτον νεπόντα μια υπερβολικού, ἀμφιπλεύνει τὸ πότερον πατέρα τοῦτον ωραῖον, ὅποι τοῦτο τοτε τὸ θέλπος, ἐνῷ ἡμεῖς ἐτυρκνούμεθ υπὸ τῷ, μᾶλλον τοτε τούτον.

Χάδε επέλεσθη τὸ ἄγγελθὲν μνημόσυνον τῶν ἐν Λυκούροις;
τοῖς λεισθόν πεπόντων ὑπὸ τοῦ συλλόγου Ἰωάννινα, εἰς δὲ παρθενα-
πεῖστας στρατιωτικοί, πολιτικοί καὶ λόγιοι. Τὸν κατάλληλον λό-
γιν ἔξερθνεν δὲ παρεπιδυτῶν φιλόπατρις κ. Θ. Α. Παπαζήτης. Εἰ-
σερθεῖστας ἐγένετο ὑπὸ τοῦ σουλιών Παπᾶ Ιγνατίου, ἀδελ-
φοῦ τοῦ Παπᾶ Βασιλείου, οἵτινες πρῶτοι ἤραν τὰ ἡπλα τὸν
1854. Ὁ στρατηγὸς κ. Δ. Νότης Βότσαρης, ἡ σύζυγος αὐτοῦ, δέ-
υτός του, διανταχματάρχης κ. Σέλχος καὶ πλειστοὶ ἐπλαχυνο-
σούσιοι ταῖς κακοποιήσεις τοῦ Καραϊσκάκη, συνιώται καὶ χειμαρριώται ἐκεῖ παρῆσαν. Τὸν δίσκον ἔζω γράψαντες
ὁ πατριώτης κ. Ἀθ. Κοτρότος. Ὁ δαρμοκυρτότεπτος στέφανος
ἐγέρει τοιάνδε ἐπιγραφήν: «Τοῦτο ἦρε Λυκούροπος καὶ Κλεισθέω
ὑπὲρ εἰλικρίας πεπόνους Ἡμέρα τῷ 1877 τόρε τὸν δαρμ-
αλοπέτραγον ἡ Ήπειρος βαρναστέτεραν αετήθηκε λεγεὶ τῶν πα-
ρεπιδυτῶν Ἰωάννινας εἰ μάτε τὴν Παλλήδος.

— Αγγέλεται ἔκτακτος συνεδρίασις τοῦ συλλόγου κατ' αὐτάς.
— Μετὰ χαρᾶς βλέπομεν τὸν ζῆλον, ὃρ' οὐδὲ πνέεται ὁ διευθυντής τῶν Ταχυδρομείων κ. Α. Μαντόλας εύσων ἐν μύτοις χάρες, μάλιστα μετά τὴν απομάρτυριν καὶ τοῦ προκατόχου του κ. Κροκοῦδη, δῆτας τόπος σωτηρίας ἐνάστατο προέτεινε, ἀλλὰ δυστυχοῦς δεν ηὔτυχε γὰρ ἦδη ὑπερπτυχώμενος δῆτα γενικωτέρᾳ πολιτικῇ καρυέζεις ἐξ ἀντανακλάσεως; παρεμβάλλει καὶ εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπερτείαν. Άλλα τῶν ταχυδρομείων ἡμῶν ἡ κεττάστασις ἔχει σέργειν μὲν τὰ ζένα κράτη καὶ πρέπει, τέλος, γὰρ ὑγραπόμει. Ο. κ. Μαντόλας περιέστειλε πλειστά, συνέστησε τὰ βέλτιστα, περὶ ὅλης τοιουερᾶς βρύσιτερον, εὐτύχως δὲ ἔχει τὸν ἀντοτέρων ἐνίστημα, ξέπ. καὶ μόνην ἐλπίζεται, δῆτα ἀνέφεθη ἐπείθερος εἰς τὰς ἐνεργείας του τοιούτους ρέκτης καὶ ἐπίμονος διευθυντής, εἰμπορεῖ κατί τὰς γύρους. Πρόσκειται νότι προσλήψη ἐξ Εὐρώπης εἰδικούς διοργανωτής, νότι ἐριθίσθω καὶ σλλοὶ σταθμοὶ ταχυδρομικοὶ εἰν τῷ πολει, ἐγγενέστειλούται ἐπὶ τοῦ συντάξει καράβιαν. (Τόντον γενικός αὐτοῦ)

ἐπέρας¹ ἔνας στοχασμός. Κι' ἀστράφων οἱ δρυθαλμοί της,
οἱ ἄρεστοι καὶ σκοτεινοί,

σὰν τὴν γχάλιν² ἀστραπή, ποῦ ἔγει³ ἡ τρυχιμία.

"Πτανή λύπη; Ηταν⁴ χαρά; Ηταν⁵ ἀπελπισία;

Ποὺς νέ· τὸ κοιδόν μπόρεσε; ποὺς ζέιραι νά τὸ πῆ;

"Ο, τι κι' ἀν ὅταν, ἡ ἀντηλέκ στὸ μέτωπο της λάμπει,

σὰν λάζιπουν στι⁶ ἀπόβακαροι οἱ γνωμένους κάπιτοι,

ποῦ τοὺς φωτίζει⁷ ἡ Ἐπτερερά.

Κι' δέ νοι, ποῦ θαλποτομεῖται πνιγμένος στὴ σκοτίδα,
σὰν ναυάρχος στὰ κάκτα χώρι, καρπιάν δέπιδα,
ἀνάπτω,
οὐας νά ξένωσεν ἀνέλπιστη στεργά.

— "Ω ναί! Νά μοῦ τὸ πάσουν τὰ φτερούμενά⁸ ἀγιέρια,
νά τι⁹ ἀπόθεουν ἀψύλα, σὰν δικυκνέτην¹⁰ ἀστέρει
στοῦ Πλάστου τὴν ποδά.

Νά βρούνε μέστι¹¹ τὴν καπνή¹² ἵρτα γρυατής τοιμπλίδες,
νά αναβίουν στὸν Παρθενίου σὸν οἰκιας¹³ ἀγήτιδες,
νά βρούνε τὸν πατέρα τους τὰ ὄργανα παιδιά.

Κι' σὰν θωρᾶς ἐπτάστερη τὴν Πούλια νά γχάλη,
νά λέγω πῶς γά¹⁴ συντροφεὶς τὸν ὅμη¹⁵ μ' ἀντικρύνει
τι¹⁶ ποὺ θωρά.

Κι' ὅταν μὲ σπλαγχνοθῆ¹⁷ θεός καὶ σώτη τὰ δινά μου,
νά ξερός ποῦ δέ¹⁸ ἀνταριθμούμει τὰ γχεύτη παιδιά μου,
νά ξένως ποῦ μὲ παρτερούν νά πάγω νά τὰ βρά.
— "Ἐτού¹⁹ σφύτε μ' ἀπόρατη. Μά διο προφωτεύει,
ιόνο²⁰ ἡ σδύνωμει λαζίδες καὶ ἡ τόλη²¹ κατενεύσει
μέσα στὰ στήθη τὰ δειλά!

Σὰν νάχε διό²² ἀντίτρεχη ποτάμια στὸ κεφάλι,
ποῦ μάλις τῶν ξεκινᾷ, τὸ σῦλλο²³ ἀντιποσθάλλει,
καὶ τι²⁴ ἀποκόρεται τὴν ὄρμη, κι' ἡ δύνη²⁵ ξεκινᾷ.

Μ' αὐτοῦ²⁶ στὸ συγκονίγκεν²⁷ ἡ θλιβερή²⁸ ρωνή της,
μέστι²⁹ στὸ βαθύ³⁰ μηλιοριμό³¹ ἀνέβει³² τὴν φυγή³³ της
σὴν μάρφα κύμη³⁴ ἀπὸ τὸ γχάλο,
ἀντήγη³⁵ ἔνα γούργασμα στὸ σεγανό στοτάδι,
κι' ἀπάντησαν τῶν θεριών, καὶ γρυπτά κι' διάδει,
ποῦ σειθή μέστι³⁶ στὰ κάκτα τῆς μάρπης τὸ μιστό.

Ἐγχύθησε σὲν παλασθή πὰ στὰ νεκρὰ πανιδά της³⁷
ἀρπάζεις τῶν ξερινά³⁸ στὸν στάχτην³⁹ ἀγκαλιά⁴⁰ της,
τὸ βλέπει μ'⁴¹ ἀπλητού ματιά,
καὶ εἴ της θερμάνων διό⁴² δάκρυα τὰ μάτια,
τοῦ φίλητος γλυκά τὰ παρέχη κομμάτια
καὶ διπέριμ⁴³ ἡ δύστυχη στὸ φερερή φωτιά.

Γιὰ⁴⁴ ίδες πῶς συνεργόντας οἱ τέσσαρες ἀνέμοι
χυμίζουν στὴν χαλαστητή, π' ἀπὸ τὸ φύσα τρέμει
κι' ἀπὸ τὴ φρίκη τὴν κρυψτή!

κι' επιτρέπουν σὲν ἀπογράφον⁴⁵ τὸ ἀκύματο μουσάκια
καὶ μάλις μπουμπούν⁴⁶ ἀναψύξει, ποῦ γλύνει στὰ οὐράνια
βρόχ⁴⁷ ἀπὸ σάρ⁴⁸ ἀνθρώπινη καὶ αίματορ⁴⁹ βρόχη!

Σὰν είδε⁵⁰ ἡ μάνα μέστι⁵¹ στὴ στιά τοῦ τέκνου της τὸ φτόνια,
ἔνας ἀκράτης σειρμός της⁵² τάχαζε τὸ σῶμα
κι' ἀπέτρεψε⁵³ ἀλλοιού τὴν μορφή,
τὰ μάτια πότε πόνει καὶ πότι⁵⁴ ἀγιομένα,
σὰν νά φυγούμαχον⁵⁵ αὐτή⁵⁶ σὲ⁵⁷ κάρδουν⁵⁸ ἀναμένει
κι' είγει στὰ ζεντας⁵⁹ καὶ αἴρεται ταφή.

Τοῦ κάκου τῷρε⁶⁰ ἡ σχάρη νά τὸ γλυτός⁶¹ ἀπλένει!
"Η φλόγες ποῦ τὸν τούλεν⁶² σὲ⁶³ γερνό⁶⁴ σενδόνι,
ποῦ κυρατίζει⁶⁵ τὸν καὶ έκει,
κι' ἀκράτηρ⁶⁶ διαρχής κατένος γερμού στὸν ὄγκο,
γχά νά τὸ πάρ⁶⁷ ἀπὸ τὴ γῆ νά τὸ περάσον πέρα,
ποῦ πάνε⁶⁸ ἡ μάρη τῆς ζωῆς⁶⁹ εἰρίνη κατοικεῖ,
Καρδιά⁷⁰ φτωχή!⁷¹ Τί τὰ θυερεῖς τὰ ἔστι πονημένα;
Τρυγίρω⁷² σ' ἄγρια θεριά, θενά⁷³ σὲ φάν⁷⁴ ἐσένει,

καὶ θε⁷⁵ σου⁷⁶ φάγουν κι' αὐτά.

Τὸ ἔνα τους⁷⁷ ἰγλύτοπος. Γιὰ στειλέ τα καὶ τάλλα
ν' ἔναισθιον⁷⁸ καταποδιστά μιά καὶ τὴν ἴδιαν σάλα,
μήν τύχη⁷⁹ κι' ἀποπλανηθῆ κανεὶς αἵ⁸⁰ τὰ ἑρτά!

Καὶ σὰν νά⁸¹ ἀλλουει⁸² αὐτή τὰ λάρη⁸³ ἀπὸ κανένα,
στίκουν τὰ παιδάκια της καὶ τὰ⁸⁴ βαλ⁸⁵ ἔνα⁸⁶ μέν
μέτα στοι⁸⁷ φλόγαις⁸⁸ ἡ φτωχή!

"Ω⁸⁹ τὰ λαχτάρω πόγχυνε τὸ θυτερώ φιλί τους!
"Η πέτρες⁹⁰ ἐργασίαν⁹¹ πούσει τὸν πόνο⁹² τους

κι' ἀνάλιουσαν⁹³ στὸν ποταμό⁹⁴ τὸν πόνο⁹⁵ τους!

Καὶ σὰν⁹⁶ τὴν ἀπόθεμα⁹⁷ στὸ πόρταλο νυγιά,
της⁹⁸ ἥπαν⁹⁹ δὲ¹⁰⁰ οὐράνιο¹⁰¹ στὸν πόνο¹⁰² τους!

Κι' ἀντί¹⁰³ τὴν θυτερώ¹⁰⁴ στὸν πόνο¹⁰⁵ τους¹⁰⁶ τὸν πόνο¹⁰⁷ τους¹⁰⁸

κι' σάν¹⁰⁹ τὴν θυτερώ¹¹⁰ τὸν πόνο¹¹¹ τους¹¹² τὸν πόνο¹¹³ τους¹¹⁴

κι' σάν¹¹⁵ τὴν θυτερώ¹¹⁶ τὸν πόνο¹¹⁷ τους¹¹⁸ τὸν πόνο¹¹⁹ τους¹²⁰

κι' σάν¹²¹ τὴν θυτερώ¹²² τὸν πόνο¹²³ τους¹²⁴ τὸν πόνο¹²⁵ τους¹²⁶

κι' σάν¹²⁷ τὴν θυτερώ¹²⁸ τὸν πόνο¹²⁹ τους¹³⁰ τὸν πόνο¹³¹ τους¹³²

κι' σάν¹³³ τὴν θυτερώ¹³⁴ τὸν πόνο¹³⁵ τους¹³⁶ τὸν πόνο¹³⁷ τους¹³⁸

κι' σάν¹³⁹ τὴν θυτερώ¹⁴⁰ τὸν πόνο¹⁴¹ τους¹⁴² τὸν πόνο¹⁴³ τους¹⁴⁴

κι' σάν¹⁴⁵ τὴν θυτερώ¹⁴⁶ τὸν πόνο¹⁴⁷ τους¹⁴⁸ τὸν πόνο¹⁴⁹ τους¹⁵⁰

κι' σάν¹⁵¹ τὴν θυτερώ¹⁵² τὸν πόνο¹⁵³ τους¹⁵⁴ τὸν πόνο¹⁵⁵ τους¹⁵⁶

κι' σάν¹⁵⁷ τὴν θυτερώ¹⁵⁸ τὸν πόνο¹⁵⁹ τους¹⁶⁰ τὸν πόνο¹⁶¹ τους¹⁶²

κι' σάν¹⁶³ τὴν θυτερώ¹⁶⁴ τὸν πόνο¹⁶⁵ τους¹⁶⁶ τὸν πόνο¹⁶⁷ τους¹⁶⁸

κι' σάν¹⁶⁹ τὴν θυτερώ¹⁷⁰ τὸν πόνο¹⁷¹ τους¹⁷² τὸν πόνο¹⁷³ τους¹⁷⁴

κι' σάν¹⁷⁵ τὴν θυτερώ¹⁷⁶ τὸν πόνο¹⁷⁷ τους¹⁷⁸ τὸν πόνο¹⁷⁹ τους¹⁸⁰

κι' σάν¹⁸¹ τὴν θυτερώ¹⁸² τὸν πόνο¹⁸³ τους¹⁸⁴ τὸν πόνο¹⁸⁵ τους¹⁸⁶

κι' σάν¹⁸⁷ τὴν θυτερώ¹⁸⁸ τὸν πόνο¹⁸⁹ τους¹⁹⁰ τὸν πόνο¹⁹¹ τους¹⁹²

κι' σάν¹⁹³ τὴν θυτερώ¹⁹⁴ τὸν πόνο¹⁹⁵ τους¹⁹⁶ τὸν πόνο¹⁹⁷ τους¹⁹⁸

κι' σάν¹⁹⁹ τὴν θυτερώ²⁰⁰ τὸν πόνο²⁰¹ τους²⁰² τὸν πόνο²⁰³ τους²⁰⁴

κι' σάν²⁰⁵ τὴν θυτερώ²⁰⁶ τὸν πόνο²⁰⁷ τους²⁰⁸ τὸν πόνο²⁰⁹ τους²¹⁰

κι' σάν²¹¹ τὴν θυτερώ²¹² τὸν πόνο²¹³ τους²¹⁴ τὸν πόνο²¹⁵ τους²¹⁶

κι' σάν²¹⁷ τὴν θυτερώ²¹⁸ τὸν πόνο²¹⁹ τους²²⁰ τὸν πόνο²²¹ τους²²²

κι' σάν²²³ τὴν θυτερώ²²⁴ τὸν πόνο²²⁵ τους²²⁶ τὸν πόνο²²⁷ τους²²⁸

κι' σάν²²⁹ τὴν θυτερώ²³⁰ τὸν πόνο²³¹ τους²³² τὸν πόνο²³³ τους²³⁴

κι' σάν²³⁵ τὴν θυτερώ²³⁶ τὸν πόνο²³⁷ τους²³⁸ τὸν πόνο²³⁹ τους²⁴⁰

κι' σάν²⁴¹ τὴν θυτερώ²⁴² τὸν πόνο²⁴³ τους²⁴⁴ τὸν πόνο²⁴⁵ τους²⁴⁶

κι' σάν²⁴⁷ τὴν θυτερώ²⁴⁸ τὸν πόνο²⁴⁹ τους²⁵⁰ τὸν πόνο²⁵¹ τους²⁵²

κι' σάν²⁵³ τὴν θυτερώ²⁵⁴ τὸν πόνο²⁵⁵ τους²⁵⁶ τὸν πόνο²⁵⁷ τους²⁵⁸

κι' σάν²⁵⁹ τὴν θυτερώ²⁶⁰ τὸν πόνο²⁶¹ τους²⁶² τὸν πόνο²⁶³ τους²⁶⁴

κι' σάν²⁶⁵ τὴν θυτερώ²⁶⁶ τὸν πόνο²⁶⁷ τους²⁶⁸ τὸν πόνο²⁶⁹ τους²⁷⁰

κι' σάν²⁷¹ τὴν θυτερώ²⁷² τὸν πόνο²⁷³ τους²⁷⁴ τὸν πόνο²⁷⁵ τους²⁷⁶

κι' σάν²⁷⁷ τὴν θυτερώ²⁷⁸ τὸν πόνο²⁷⁹ τους²⁸⁰ τὸν πόνο²⁸¹ τους²⁸²

κι' σάν²⁸³ τὴν θυτερώ²⁸⁴ τὸν πόνο²⁸⁵ τους²⁸⁶ τὸν πόνο²⁸⁷ τους²⁸⁸

κι' σάν²⁸⁹ τὴν θυτερώ²⁹⁰ τὸν πόνο²⁹¹ τους²⁹² τὸν πόνο²⁹³ τους²⁹⁴

κι' σάν²⁹⁵ τὴν θυτερώ²⁹⁶ τὸν πόνο²⁹⁷ τους²⁹⁸ τὸν πόνο²⁹⁹ τους³⁰⁰

κι' σάν³⁰¹ τὴν θυτερώ³⁰² τὸν πόνο³⁰³ τους³⁰⁴ τὸν πόνο³⁰⁵ τους³⁰⁶

κι' σάν³⁰⁷ τὴν θυτερώ³⁰⁸ τὸν πόνο³⁰⁹ τους³¹⁰ τὸν πόνο³¹¹ τους³¹²

κι' σάν³¹³ τὴν θυτερώ³¹⁴ τὸν πόνο³¹⁵ τους³¹⁶ τὸν πόνο³¹⁷ τους³¹⁸

κι' σάν³¹⁹ τὴν θυτερώ³²⁰ τὸν πόνο³²¹ τους³²² τὸν πόνο³²³ τους³²⁴

κι' σάν³²⁵ τὴν θυτερώ³²⁶ τὸν πόνο³²⁷ τους³²⁸ τὸν πόνο³²⁹ τους³³⁰

κι' σάν³³¹ τὴν θυτερώ³³² τὸν πόνο³³³ τους³³⁴ τὸν πόνο³³⁵ τους³³⁶

κι' σάν³³⁷ τὴν θυτερώ³³⁸ τὸν πόνο³³⁹ τους³⁴⁰ τὸν πόνο³⁴¹ τους³⁴²

κι' σάν³⁴³ τὴν θυτερώ³⁴⁴ τὸν πόνο³⁴⁵ τους³⁴⁶ τὸν πόνο³⁴⁷ τους³⁴⁸

κι' σάν³⁴⁹ τὴν θυτερώ³⁵⁰ τὸν πόνο³⁵¹ τους³⁵² τὸν πόνο³⁵³ τους³⁵⁴

κι' σάν³⁵⁵ τὴν θυτερώ³⁵⁶ τὸν πόνο³⁵⁷ τους³⁵⁸ τὸν πόνο³⁵⁹ τους³⁶⁰

κι' σάν³⁶¹ τὴν θυτερώ³⁶² τὸν πόνο³⁶³ τους³⁶⁴ τὸν πόνο³⁶⁵ τους³⁶⁶

κι' σάν³⁶⁷ τὴν θυτερώ³⁶⁸ τὸν πόνο³⁶⁹ τους³⁷⁰ τὸν πόνο³⁷¹ τους³⁷²

κι' σάν³⁷³ τὴν θυτερώ³⁷⁴ τὸν πόνο³⁷⁵ τους³⁷⁶ τὸν πόνο³⁷⁷ τους³⁷⁸

κι' σάν³⁷⁹ τὴν θυτερώ³⁸⁰ τὸν πόνο³⁸¹ τους³⁸² τὸν πόνο³⁸³ τους³⁸⁴

κι' σάν³⁸⁵ τὴν θυτερώ³⁸⁶ τὸν πόνο³⁸⁷ τους³⁸⁸ τὸν πόνο³⁸⁹ τους³⁹⁰

κι' σάν³⁹¹ τὴν θυτερώ³⁹² τὸν πόνο³⁹³ τους³⁹⁴ τὸν πόνο³⁹⁵ τους³⁹⁶

κι' σάν³⁹⁷ τὴν θυτερώ³⁹⁸ τὸν πόνο³⁹⁹ τους⁴⁰⁰ τὸν πόνο⁴⁰¹ τους⁴⁰²

κι' σάν⁴⁰³ τὴν θυτερώ⁴⁰⁴ τὸν πόνο⁴⁰⁵ τους⁴⁰⁶ τὸν πόνο⁴⁰⁷ τους⁴⁰⁸

κι' σάν⁴⁰⁹ τὴν θυτερώ⁴¹⁰ τὸν πόνο⁴¹¹ τους⁴¹² τὸν πόνο⁴¹³ τους⁴¹⁴

κι' σάν⁴¹⁵ τὴν θυτερώ⁴¹⁶ τὸν πόνο⁴¹⁷ τους⁴¹⁸ τὸν πόνο⁴¹⁹ τους⁴²⁰

κι' σάν⁴²¹ τὴν θυτερώ⁴²² τὸν πόνο⁴²³ τους⁴²⁴ τὸν πόνο⁴²⁵ τους⁴²⁶

—Μιὰ μηλιά σ' ἔνα βουνό,
σ' ἔνα πρύσινο λαγκάδι,
ἔκαμψεν ἄνθη τὸ πουρό
καὶ καρπούς τὸ βράδυ . . .

·Απ' τὰ γέρη τοῦ Βορίδ
μι' ἀπτρεπή σφρύζει,
καὶ τῆς καίει τὰ κλαρά
καὶ τὰ μῆλα της σκορπίζει!

·Ένα μῆλο, πονετό
τῆς τὸ ἀνάγυρωτε τὸ ράκι,
καὶ ἐξεφύτρωσε ἀπ' αὐτὸ
ἐν ἀχνῷ δενδράρι.

Καὶ ξανὰ πά στὸ βουνό,
στὸ χλοοδό λαγκάδι,
ἔκαμψεν ἄνθη τὸ πουρό
καὶ γλυκόμηλα τὸ βράδυ . . .

Φοβερής Βοριάς περνά,
ξεσρίζεις καὶ τὸ παίρνεις
καὶ σὲ μέρη μακρινά
δ σαλπηράς τὸ σέρνει!

Μὰ τὴ βίξα του ἡ γῆ
σπλαγχνά σκεπάζει,
πρὶν παγώσῃ καὶ καργῇ.
Καὶ ξανὰ βλαστάρια βγάζει.

Καὶ μακρά ἥπε τὸ βουνό,
ἀπ' τὸ πράσινο λαγκάδι,
ἔκαμψεν ἄνθη τὸ πουρό
καὶ καρπούς τὸ βράδυ . . .

Τὸ μεθαλήσαντα
καὶ μηλά στην Μαρά.
Τὸ τρυγοῦν ἔφτα βαλαίς
καὶ τὸ κόφτουν ἀπ' τὴ βίξα!

Νὰ τοῦ πάνη ἀρρωστικό
τὰ ἔφτα γλυκά του μῆλα
καὶ κρεβάτια γεκρικό
τὰ ζερά του ξύλα! . . .

Τώρα πάνω στὸ βουνό,
στὸ χλοοδό λαγκάδι,
πουνει τὸ ἄνθη τὸ πουρό
τὰ γλυκόμηλα τὸ βράδυ . . .

·Ολίγο λίγο ἀδύνατει καὶ σύνεται ἡ φωνή της·
διλύγο λίγο ἐδίχρυρε τὸ ἀσθενικό κορμί της,
καὶ ἔκοσμωράσθηκε στὴ γῆ.

·Ολίγο λίγο ἡ φωνά συγκάθεται καὶ σύνει·
καὶ οἱ τουςχέροι οἱ ἀνέμοι συγκάθουνται καὶ ἔκεινος
καὶ σύνεται τριγύρω της σκοτίδα καὶ σιγή.

Μόν' κάπου ἔνα τοιχό στὸ ἀπόμακρα γουριάζει,
μὰ, σὰν νὰ μήν ἀποκοτῷ, σὰν νὰ φοῦσται μοιάζει
νὰ γένη μέσος στὴ χαλοσπιτιά.

Θυρρεῖς πῶς βλέπεις κατί τι π' ἀλάργη τὸ ξεπάζει
καὶ σείετ' ἀπό τὴ γῆ καὶ τὴ γρηγά σκεπάζει,
ποὺ τρέμεις αὐτοῦ μισόγυμη στὴ ἀφρογή φωτιά.

·Ολίγο λίγο γάλικαν τὰ νέφη σκορπισμένα.
Τὸ ἀστέρια, οἱ νυγτορύλακες, ἐθύμανταν ἔνα ἔνα
τὸ νυσταγμένο τους κερί,
καὶ γέρνειν ν' ἀποκομιδῆ καὶ τὸ χλωμό φεγγάρι,
γιατὶ ὁ χρυσός Λύγερνός τὴ βάρδια τὸ ἔχει πάρει
καὶ ὀρχίος τῆς Ἀνατολῆς τὴν εἰσόδο φρουρεῖ.

Κ' ἡ πάχνη ἀπλωτες παντοῦ ἔνα ψυχρό σενδόνι
καὶ σκέπτεσται τὴν ἀσχημάτια ποὺ τὰ λειβάδια. Ζόνει

νὰ μὴ σκιαχθῇ ἡ παρθένη Αἰγαῖ.

Καὶ σκέπτεσται τὴ μαχών γῆ μὲ τὸ λευκό της χρόμη
γιατὶ είναι τόσο φοβερή ἡ ὅψη της ἀκόμη,
ποὺ ὡς κι' δ' ήλιος πλαρχεῖ σαν ἄλλοτε νὰ βγῆ.

·Απὸ μακρά ἔνα σύμκυντρο συκασμένους ἤρσις στέλλει!
Μήπως γιὰ προσευχὴ κατέβει, μήπως γχρᾶ ἀναγγέλλει,
μήπως τὸν κίνδυνο μηνᾶ;
Διέτος τὸ χωρὶς πῶς ξύπνησε! ὁ, διέτο πῶς καπνίζει!
·Η φλόγες τὸ ζαλίσκενε καὶ δ' χάρος τὸ κοιμίζει,
νὰ μὴ ξαναξυπνήσῃ πιά, νὰ μὴ σκωθῇ ξινά!

Δυὸς τρεῖς Τσεσκέζοι παρ' ἐδῶ στὰ τέσσαρα πλαστούνε.
καμπόστοι καββαλάριδες κοντά τοὺς κυνηγούνε,
στὸ χερὶ τὸ γυμνό σπαΐ.

Γιατὶ τὸ ἔνα τὸ σκυλί, πά το ἀλογοῦ τὴ σέλλα
βαστάει μιὰ λειπόθυμη, μιὰ γριτιανὴ κοπέλα,
μιὰ νύφη ποὺ τὴ στόλιζεν γὰ νὰ στεργούνθῃ!

Κοντά σου κόκκαλα γυμνὰ πόζα κι' ἀπ' ἀθρόπους,
λευκά σὰν μνημορπετούς σ' ἐρημωμένους τόπους,
πούσαν περβόλια μιὰ βολά!
Καὶ δύο σκυλά μισόφωρα καὶ ζενηστικωμένα
ἔνα κεράλι ἀνθρώπινο τραχούνε γαναχμένα
καὶ προσπαθούν νὰ βγάλουνε πό μέσα τὰ μυκλά.

Τριγύρω στεάταις Ἐρημαῖς μὲ εἴκαιρον ἀργαστήρια,
μὲ τούχους δίχως πόρταλα καὶ δίχως παραθήρια
μισαυτομένους στὴ φωτιά.

Καὶ οδός τα πλάτυνα ζωντανό στὰ σπίτια τὰ καμιμένα,
τούς πολλούς πετούμενο στὰ δένδρα τὰ κομμένα,
τούς τούτη τὴ γηρᾷ μετ' στὴ χαλοσπιτιά.

Εἶτα ἔκεινον ὑπέρωφανά την Ιαγαΐτην Πλέοντος τοῦ
πέρασαν καὶ τὸν πατέρα της γαρένην πάντα την
ανατολήν γιὰ τὴν πινερή.

Γιατὶ τὸν τὴν συνέφερεν ἡ πάχνη ἡ παγωμένη,
τὸν πῶς ἔμειν ἀτεκνη ὀλομάναχη ἡ καμιμένη,
τὸν ἐργαζόμενη ἡ καρδιά κι' ἀπέμενε νεκρή!

Τὴν εἰδὸς δὲ τὸν εἴστειλέ να σύννεφο θλιψμένο
καὶ τὴν ἐμοιφολόγητος κ' ἔχουσε βουρκωμένο
τὰ δάκρυά του γιὰ βροχή.
Κι' δόλη τὴ νύχτα ἔρτα ψυχαῖς φυλάγαν ἔκειπέρχει,
νὰ μὴ τοὺς φάγουν τὰ θεριά τὴν ἀταρη μητέοχα . . .
Θὲ νὰ βρεθῇ ἔνας; γριτιανὸς νὰ θάψῃ τὴ φτωχή;

ΣΗΜ. Τὸ τύστημα τῆς γραψῆ καθ' δὲ έπιποτάρμεν τὸ ἀνωτέρω ποίημα
παρεδίγνημεν ἐκ τοῦ προγείου ὡς συνήθεστον καὶ συμφωνέτερυν πρὸς
τὴν προφορὰν τῆς δημούδους, τοῦ ποιητοῦ ἐπιφιλαστομένου εἰς τὴν γενικὴν
ἔκδοσιν τῶν ἔργων του νὰ ἐφαρμόσῃ τοιοῦτο δύοσιμορρρότερον καὶ μᾶλλον
σύμφωνον τὴ γραμματικὴ διθεγγάριστα.

ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΣΙΔΗΠΟΔΡΟΜΟΣ. Κατὰ Τρίτην καὶ Σάββατον ἐκ Πειραιῶς μὲν τὴ
4 1/2 π. μ. ἐξ Ἀλητῶν δὲ τὴ 5 π. μ. Τὰς λοπάς ἡμέρας ἐκ Πειραιῶν τὴ 5 1/2 π. μ. μέχρι 10 1/2 π. μ. μ. καὶ ἐξ Ἀθηνῶν τὴ 6 π. μ. μέχρι τὴ 11 π. μ. μ.

ΑΤΙΜΟΠΟΙΟΙΑ Ἀγαγωρήσεις. "Ορχ 7 π. μ. ἀτμόπλοιον Γαυδῆ εἰς
Αγριδιάκον καὶ πόλην.

·Αρξίεις. "Ορχ 2 π. μ. μ. ἐλληνικὸν ἐξ Ἐπτανηῆσον καὶ Ἀκρανεῖας
Κομίζεις καὶ ἀληηοργήσεις Ἐσπερίας.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ. Μέχρι τῆς 6 μ. μ. διὰ Πελοπόννησον, Στεττί^η
Ἐλλάδας, Εἴσοδοι, Θέσσαλον καὶ Ἀργολικὸν κάλπον.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ. Ἀρξίεις Πάγος (ἐκ τοῦ πινακίου) Ὁρχ 12 μ. μ. μεταξειδεῖσι
δικαίων 10 π. μ. Εἰρηνοδικεῖον ν. πλευρᾶς 10 π. μ. Πτεριζούμοντειον 9 π. μ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΘΕΑΜΑΤΑ. Θέατρον Ἀθηνῶν (εἰσιτον θεωρείων δευτέρα)
·Η Περιχόλη,